

ЗА ФИЗИЧЕСКОТО ВЪСПИТАНИЕ.

„Славата на младежитѣ е
силата имъ“. (Соломонъ).

1) Всичко, което съществува и живѣе, трѣба да има основание за остояванието, коренъ за растението си или (блокъ) кръгъ за въртението си, съ една рѣчь, що-годѣ, което макаръ и подчинено на цѣлото, все-таки състави необходимата точка за подпорката, отъ която зависи съществуването на цѣлото. Това е фактъ същъ тъй вѣренъ, както кой да е фактъ въ математиката. Дома не може да са съгради безъ темелъ (основа), който самъ по себѣ си нѣма значение и, ако е золовенъ добрѣ, никакъ не са забѣлязва понеже е скритъ въ земята. Също такова отношение съществува и между мислителната способностъ на челоувѣка и неговото тѣло, между неговата умствена дѣятелностъ и неговото физическо здравие; и, ако тѣзи аналогия (разложение) е вѣрна, то е ясно, че студенту, т. е. учащему са младежу не трѣбало би за що да са грижи повече, отъ колкото за здравieto на своята плътъ и кръвь. При това на всички е извѣстно, че грижата за здравieto, или което е все същото, рационалната *ХОЛЯ* на собственото ви тѣло е дирня работа за която мислятъ такивато младежи; и колкото по усердно тѣ са занимавать, толкозъ повече тѣ сж склонни да грѣшатъ въ това отношение и, също като вагонитѣ на желѣзния пѣтъ, на които не е подаденъ знакъ за прѣдстоящата опасностъ, са носять къмъ пропастьта, прѣди да успѣетъ (сколасатъ) да забѣлжатъ, гдѣ сж намѣрватъ. За това, желаящецъ да посвятить себе си на научна дѣятелностъ, трѣба прѣди всичко да вникнешъ въ това убѣждение, което са потвърдява отъ общия опитъ, че сядящия образъ на живота въобще и за-